

JĄTRZYĆ (4) *vb impf*

inf jątrzyć (2). ◊ *con 1 pl m pers* abychmy jątrzyli (1) . ◊ *part praet act* jątrząc (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII (z Cn) – XVIII w.

1. *Powodowac stany zapalne, ropienie; przeni: o cierpieniach psychicznych; abscedere, suppurare, ulcerare Cn [co] (2) :*

W przeciwstawieniu: »jątrzyć ... leczyć« (2): KochFrag 49; Rády/ vćiechy/ piońki/ á ftuczne przyfády/ Fráfzki to fą/ á rychléy wiodą do zawády. Ciężéy iątrząc niż lécząc wpoły zgoyné rázy GosłCast 42.

Szereg: »jątrzyć i szerzyć« (1): Ale nam podobno teraz więcéy trzebá ná taką rzecz fie zdobywác/ którabyżáłość náfzę rychléy leczyć/ ielliby to można rzecz byłá/ niżli iątrzyć/ y fzerzyć moglá. KochFrag 49.

2. *Podburzac przeciw komu, podniecac czyjś gniew; invidiam inflammare Mącz; accendere offensiones, acerbare vulnus seu animi, asperare iram alicuius, exacerbare aliquem, exasperare animos, inflammare Cn [kogo] (2) :*

jątrzyć przeciwko komu (1): Invidiam inflammare, Yątrzić á furowić kogo przeciwko komu. Mącz 129c.

jątrzyć na kogo (1): [proszę] ábychmy w tym zówichrzeniu świátá tego/ Polakow ná fie nie iątrzyli/ y owfzem ielliby im był iáki gwałt/ ábychmy im byli podporą BielKron [332²].

Formacje współrdzenne: pojątrzyć, rozjątrzyć, wyjątrzyć, zajątrzyć, zjątrzyć; rozjątrzac.

Synonim: 2. surowić.

Cf JĄTRZĄCY, JĄTRZENIE